2021. március 11., csütörtök

P9_TA(2021)0090

A gyermekek jogai

Az Európai Parlament 2021. március 11-i állásfoglalása a gyermekek jogairól az EU gyermekjogi stratégiája tekintetében (2021/2523(RSP))

(2021/C 474/16)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i nemzetközi egyezményre,

— tekintettel az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának általános megjegyzéseire ([1]):

— tekintettel a gyermekek alternatív gondozásáról szóló ENSZ-iránymutatásra ([2]),

— tekintettel a szabadságuktól megfosztott gyermekekről szóló, 2019 júliusi globális ENSZ-tanulmányra,

— tekintettel az ENSZ 2020. április 15-i, „A Covid19 hatása a gyermekekre" című szakpolitikai tájékoztatójára, valamint az EU és a Latin-amerikai és Karibi Országok Csoportja (GRULAC) által közösen irányított és 173 ország által aláírt pozitív válaszra,

— tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) „Milyen hatással van a Covid19-világjárvány a bevándorlókra és gyermekeikre?" című, 2020. október 19-i szakpolitikai válaszára,

— tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a cigányellenesség és a romák elleni rasszista erőszak Európán belüli növekedéséről szóló, 2012. február 1-jei nyilatkozatára,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) és (5) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a Charta),

— tekintettel a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló, 2011. december 13-i 2011/93/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvre ([3]) (a gyermekek szexuális bántalmazásáról szóló irányelv),

— tekintettel az eljárási jogokról szóló uniós irányelvekre ([4]),

— tekintettel az Európai Bizottság „Beruházások a gyermekek érdekében: a hátrányos helyzetből való kitörés" című, 2013. február 20-i ajánlására ([5]),

— tekintettel a gyermekmunka felszámolásának 2021-es nemzetközi évére és a Bizottság gyermekmunkával szembeni zéró toleranciára vonatkozó megközelítésére,

— tekintettel a migráns gyermekek védelméről szóló, 2017. április 12-i bizottsági közleményre ([6]),

---

([1]) Különösen az 5. sz. általános észrevételre a gyermek jogairól szóló egyezmény általános végrehajtási intézkedéseiről; a származási országukon kívül tartózkodó, kísérő nélküli és hozzátartozóiktól elszakított gyermekekkel való bánásmódról szóló 6. sz. észrevételre; a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatásban a gyermekek jogairól szóló 10. észrevételre; a kiskorú meghallgatáshoz való jogáról szóló 12. sz. észrevételre; a gyermeknek az erőszak minden formájától való mentességéhez való jogáról szóló 13. sz. észrevételre; a gyermek arra vonatkozó jogáról szóló, 14. sz. észrevételre, hogy mindenek fölött álló érdekét elsődleges szempontnak tekintsék; a gyermeknek a lehető legjobb egészségi állapothoz való jogáról szóló 15. sz. észrevételre; és a vállalkozói szektor gyermekek jogaira gyakorolt hatásával kapcsolatos állami kötelezettségekről szóló 16. számú észrevételre.

([2]) Az ENSZ Közgyűlésének 2010. február 24-i A/RES/64/142. sz. határozatában foglaltak szerint.

([3]) HL L 335., 2011.12.17., 1. o.

([4]) Különösen a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/800 európai parlamenti és tanácsi irányelv, (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.), a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló, 2010. október 20-i 2010/64/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.), valamint a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.),

([5]) HL L 59., 2013.3.2., 5. o.

([6]) COM(2017)0211.

— tekintettel a migráns gyermekek védelméről szóló, 2017. június 8-i tanácsi következtetésekre,

— tekintettel az egyenlőségközpontú Unió létrehozása céljából elfogadott bizottsági közleményekre, összhangban a hivatalba lépő következő Európai Bizottság (2019–2024) számára szóló politikai iránymutatásokkal ([7]),

— tekintettel „Az áldozatok jogairól szóló uniós stratégia (2020–2025)" című, 2020. június 24-i bizottsági közleményre ([8]),

— tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója kapcsán a gyermekek jogairól szóló, 2019. november 26-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel a migráns gyermekek védelméről szóló, 2018. május 3-i állásfoglalására ([10]),

— tekintettel a nemzeti romaintegrációs stratégiák 2020 utáni megerősített uniós stratégiai keretrendszerének, valamint a cigányellenességgel szembeni küzdelem fokozásának szükségességéről szóló, 2019. február 12-i állásfoglalására ([11]),

— tekintettel „A nemzeti romaintegrációs stratégiák végrehajtása: a roma származású személyekkel szembeni negatív hozzáállás elleni küzdelem Európában" című, 2020. szeptember 17-i állásfoglalására ([12]),

— tekintettel az EU gyermekjogi stratégiája tekintetében a gyermekek jogairól szóló, a Bizottsághoz intézett kérdésre, (O-000007/2021 – B9-0007/2021),

— tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság állásfoglalási indítványára,

A. mivel egy gyermek elsősorban gyermek, etnikai származásától, nemétől, állampolgárságától, társadalmi és gazdasági hátterétől, képességétől, migrációs vagy tartózkodási jogállásától függetlenül, különleges védelemre szorul és jogosult a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményben rögzített valamennyi jogra;

B. mivel a gyermekeket érintő valamennyi fellépésnél és döntésnél a gyermek mindenek felett álló érdekét és fizikai és mentális jólétét kell elsődleges szempontnak tekinteni;

C. mivel a gyermekeknek joguk van inkluzív, megfizethető koragyermekkori neveléshez, jó minőségű gondozáshoz és szabadidőhöz; mivel a gyermekeknek, különösen a hátrányos helyzetű gyermekeknek joguk van a szegénység elleni védelemhez, valamint az esélyegyenlőség fokozására, valamint az oktatásban a megkülönböztetés és a szegregáció elleni küzdelemre irányuló egyedi intézkedésekhez; mivel a kisgyermekkori fejlesztésbe való beruházás gazdasági és társadalmi szempontból is jelentős megtérülést eredményez;

D. mivel a Covid19-járvány kitörése előtt a gyermekek kétszer akkora valószínűséggel éltek rendkívüli szegénységben, mint a felnőttek ([13]); mivel a világjárvány következtében a becslések szerint a nemzeti szegénységi küszöb alatt élő gyermekek száma akár 117 millióval is nőhet, és mintegy 150 millió további gyermeket sújtva többdimenziós szegénységgel ([14]); mivel a jelenlegi világjárvány tovább súlyosbította az egyenlőtlenségeket és növelte a gyermekek rendkívüli szegénységbe kerülésének kockázatát a Covid19 előtti időszakhoz képest, amikor Európában minden negyedik gyermek már ki volt téve a szegénység kockázatának, amikor Európában minden negyedik gyermek már ki volt téve a szegénység kockázatának;

([7]) Különösen a Bizottság „Cselekvési terv az integrációról és a befogadásról a 2021–2027-es időszakra" című, 2020. november 24-i közleményére (COM(2020)0758), az „Egyenlőségközpontú Unió: az EU rasszizmus elleni cselekvési terve a 2020-2025-ös időszakra" című, 2020. szeptember 18-i közleményére (COM(2020)0565), az „Egyenlőségközpontú Unió: a 2020–2025-ös időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégia" című, 2020. március 5-i közleményére (COM(2020)0152), valamint az „Egyenlőségközpontú Unió: az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló stratégia (2020–2025)" című 2020. november 12-i közleményére (COM(2020)0698).

([8]) COM(2020)0258.

([9]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0066.

([10]) HL C 41., 2020.2.6., 41. o.

([11]) HL C 449., 2020.12.23., 2. o.

([12]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0229.

([13]) Eurostat news, „EU children at risk of poverty or social exclusion", 2020. március 5.

([14]) UNICEF brosúra, „Impact of COVID-19 on multidimensional child poverty" (A Covid19 hatása a többdimenziós gyermekszegénységre), 2020. szeptember; https://data.unicef.org/resources/impact-of-covid-19-on-multidimensional-child-poverty/

2021. március 11., csütörtök

E. mivel a jelenlegi világjárvány következtében világszerte akár 1,6 milliárd gyermeket is érinthetett az iskolák bezárása, és a becslések szerint ennek eredményeként legalább 24 millió diák hagyhatta el az iskolát ([15]); mivel világszerte 370 millió gyermek – akik közül sokan napi táplálkozásuk fő forrásaként az iskolai étkeztetésre támaszkodnak – az iskolai étkezések átlagosan 40 %-áról maradt le azóta, hogy a Covid19 miatt bevezetett korlátozások folytán az iskolák bezártak ([16]); mivel a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű gyermekeket, különösen a lányokat és a fogyatékossággal élő gyermekeket különösen érinti az iskolabezárások és az oktatáshoz való hozzáférést korlátozó intézkedések hatásai, mind az iskolákban, mind a távoktatásban;

F. mivel a Covid19 súlyosan érintette az oktatáshoz való jogot; mivel bár az oktatáspolitika továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, a Covid19-világjárvány és az oktatás terén az ez által okozott egyenlőtlenségek olyan közös kihívást jelentenek, amely közös uniós megközelítést, szakpolitikákat és eszközöket igényel;

G. mivel az Eurostat ([17]) kutatása azt mutatja, hogy 2018-ban az EU-ban a három év és a minimális iskolaköteles kor közötti gyermekek 88,3 %-a részesült intézményes gyermekgondozásban, ami azt mutatja, hogy egyre nagyobb szükség van arra, hogy több napközi gondozási létesítményt hozzanak létre a gyermekek számára, mivel ez a gyermekek korai életkortól kezdődő kognitív és társadalmi fejlődésének fontos eszköze;

H. mivel az otthonoktatás az internet-hozzáférés hiánya miatt világszerte még mindig nem választható lehetőség a gyermekek több mint kétharmada számára; mivel az otthonoktatás rávilágított számos uniós tagállamban és világszerte fennálló oktatási és digitális szakadékra, amely hatással van a gyermekek életkilátásaira, valamint fizikai és mentális egészségére, és mivel a fiatal lányokat és a kiszolgáltatott helyzetű és faji alapon megkülönböztetett csoportokhoz tartozó fiatalokat különösen érinti a digitális szakadék;

I. mivel világszerte minden negyedik 15–19 éves lány nem vesz részt oktatásban, foglalkoztatásban vagy képzésben, míg ugyanez csak minden tizedik fiút érint; mivel a nemek közötti egyenlőség előmozdítása és a lányok társadalmi szerepvállalásának növelése központi szerepet játszik a fenntartható fejlesztési célok elérésében ([18]);

J. mivel úgy tűnik, hogy a gyermekeket elkerülik a jelenlegi globális világjárvány legsúlyosabb egészségügyi következményei; mivel azonban a Covid19-válság hatalmas terhet ró a gyermekekre, és egyre nagyobb és közvetlen fenyegetést jelent jólétükre és fejlődésükre, többek között mentális egészségükre nézve is; mivel a hátrányos helyzetű gyermekek, a kísérő nélküli kiskorúak és a kisebbségekhez tartozó gyermekek, például a roma gyermekek különösen érintettek; mivel a becslések szerint a mai napig további 1,2 millió gyermek és 56 700 anya halhat meg hat hónapon belül az alapvető beavatkozások – például a rutinszerű egészségügyi ellátás – felfüggesztése miatt; mivel az egészségügyi szolgáltatásokhoz való elégtelen hozzáférés az élet minden területét érintheti ([19]);

K. mivel az öngyilkosságok aránya számos uniós tagállamban emelkedett; mivel a közelmúltban az EU-ban a fiatalok körében végzett felmérés szerint majdnem minden ötödik megkérdezett mentális egészségügyi problémákról vagy tünetekről – például depresszióról vagy szorongásról – számolt be ([20]); mivel az ENSZ globális mentális egészségügyi válságra figyelmeztetett, és a megfelelő lépések elmaradása a társadalom számára pusztító, hosszú távú gazdasági és társadalmi veszteséget jelenthet, mivel a gyermekek és a serdülők a legveszélyeztetettebbek ([21]);

([15]) https://data.unicef.org/topic/education/covid-19/

([16]) UNICEF Kutatási Hivatal – Innocenti and the World Food Programme, working paper „COVID-19: Missing More than a Classroom. The impact of school closures n children's nutrition", January 2021.

([17]) Eurostat, „Living conditions in Europe", 2018.

([18]) Unicef, „Global annual results report 2019: Gender equality".

([19]) FAO, IFAD, UNICEF, WFP és WHO, „The State of Food Security and Nutrition in the World 2020", 2020.

([20]) ChildFund Alliance, Eurochild, Save The Children, UNICEF és World Vision, „Our Europe. Our Rights. Our Future", January 2021.

([21]) https://news.un.org/en/story/2020/05/1063882

L. mivel a nemzeti gyermekvédelmi rendszerek hiányosságai és a tagállamok közötti transznacionális együttműködési mechanizmusok hiánya még inkább hozzájárulhat a társadalmi kirekesztéshez, valamint a gyermekek, különösen a vándorló gyermekek kizsákmányolásához; mivel a beszámolók szerint a hatóságok által a gyermekeket érintő, határokon átnyúló családjogi viták során alkalmazott eljárások és gyakorlatok bizonyos hátrányos megkülönböztetéshez vezetnek ([22]); mivel a forródrót-szolgáltatók arról is beszámolnak, hogy nőtt a gyermekek jogellenes elvitelével kapcsolatos hívások száma, különösen az elmúlt hónapokban, a meglévő nemzetközi családi konfliktusok súlyosbodása miatt;

M. mivel az emberkereskedelem elleni küzdelem terén elért haladásról szóló legutóbbi bizottsági jelentés ([23]) szerint az összes tagállamban a regisztrált áldozatok közel egynegyede gyermek volt;

N. mivel világszerte152 millió gyermek vesz részt gyermekmunkában, és közülük körülbelül 73 millió gyermek van kitéve a gyermekmunka egyik legrosszabb formájának: rabszolgaság, adósrabszolgaság, veszélyes munka vagy szexuális kizsákmányolás ([24]); mivel a Bizottság a gyermekmunkával szembeni zéró toleranciát olyan politikai prioritásnak nyilvánította, amelyet be kell tartani;

O. mivel minden harmadik lány női nemi szervi csonkítás áldozata, és minden ötödik lány esetében a házasságkötésre gyerekkorban kerül sor; mivel a női nemi szervek megcsonkítását nemzetközi szinten az emberi jogok megsértésének tekintik; mivel a gyermekházasság néhány tagállamban továbbra is problémát jelent, és pusztító hatással van a lányok és nők jogaira és egészségére, többek közt azáltal, hogy komoly komplikációk kockázatát hordozza a lányok számára a terhesség során, valamint a lányokat szexuális zaklatásnak, családon belüli erőszaknak, sőt becsületgyilkosságnak teszi ki;

P. mivel a világjárvány és a kijárási korlátozások következtében az EU-ban nőtt a családon belüli és a nemi alapú erőszak, valamint a legutóbbi Europol-jelentés ([25]) szerint a gyermekek online szexuális bántalmazása és kizsákmányolása mind a látható weben, mind a dark weben; mivel a gyermekek 70–85 %-a ismeri a bántalmazóját, és a bántalmazást elszenvedő gyermekek túlnyomó többsége olyan ember áldozata, akiben megbízik ([26]); mivel ezen intézkedések miatt az online eltöltött idő meghosszabbodásához kapcsolódó egyéb kockázatok, például az internetes zaklatás aránya is nőtt;

Q. mivel a fogyatékossággal élő gyermekek kiszolgáltatottak, és társadalmi kirekesztéssel, marginalizálódással, hátrányos megkülönböztetéssel és a szolgáltatásokhoz való korlátozott hozzáféréssel szembesülhetnek; mivel nagyobb a valószínűsége annak, hogy elhanyagolják, kizsákmányolják vagy szexuálisan bántalmazzák őket; mivel a fogyatékossággal élő gyermekeknek nagyobb mértékben van szükségük egészségügyi ellátásra, és jobban függnek a közösségi alapú szolgáltatásoktól ([27]);

R. mivel 2019-ben a menedékkérők 30,3 %-a gyermek volt, ami uniós szinten 207 215 gyermeket jelent; mivel e gyermekek 7,1 %-a kísérő nélküli kiskorú ([28]); mivel sok gyermek elfogadhatatlan humanitárius helyzetnek van kitéve az EU külső határain vagy az EU-n kívül; mivel a kísérő nélküli gyermekek rendkívül kiszolgáltatott csoportot alkotnak, és különböző kockázatokkal szembesülnek, így bűnözői hálózatok, erőszak, bántalmazás és kizsákmányolás áldozataivá válhatnak az EU felé vezető és az EU-n belüli migrációs útvonalakon ([29]); mivel a migráns gyermekektől gyakran megtagadják az integrációs és befogadási intézkedésekhez, a védelemhez és szociális biztonsághoz való hozzáférést; mivel az 18. életévüket betöltő, kísérő nélküli menedékkérő gyermekek különleges kihívásokkal néznek szembe, mivel gyakran el kell hagyniuk gyermekspecifikus lakóhelyüket; mivel a nemzetközi védelmet kérelmező gyermekek kárt szenvedhetnek a végleges határozat késedelmes kibocsátása miatt;

([22]) Az Európai Parlament 2018. november 29-i állásfoglalása a német gyermek- és ifjúságvédelmi jóléti hivatal (Jugendamt) határokon átnyúló családjogi vitákban játszott szerepéről (HL C 363., 2020.10.28., 107. o.).

([23]) COM(2020)0661.

([24]) ILO, „Global estimates of child labour: Results and trends, 2012-2016”, 2017.

([25]) https://www.europol.europa.eu/publications-documents/exploiting-isolation-offenders-and-victims-of-online-child-sexual-abuse-during-covid-19-pandemic

([26]) https://www.coe.int/en/web/human-rights-channel/stop-child-sexual-abuse-in-sport

([27]) https://data.unicef.org/resources/children-with-disabilities-ensuring-inclusion-in-covid-19-response/

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics

([29]) A Migránscsempészés Elleni Küzdelem Európai Központja, 4. éves tevékenységi jelentés.

2021. március 11., csütörtök

S. mivel jelentős hiányok és hiányosságok tapasztalhatók a közös európai menekültügyi rendszerben a gyermekekre vonatkozóan meghatározott különleges biztosítékok és eljárási garanciák végrehajtása terén, eltérések vannak a tagállamok között például a tekintetben, hogy a gyermekek szabadságelvonással nem járó összefüggésben maradhatnak-e családtagjaikkal és/vagy gyámjukkal, valamint különösen a 2003/86/EK tanácsi irányelvvel ([30]) összhangban történő családegyesítés, a befogadási feltételek, a törvényes képviselők és gyámok kinevezése, valamint a gyermekbarát információkhoz, egészségügyi és szociális szolgáltatásokhoz és oktatáshoz való hozzáférés tekintetében;

T. mivel továbbra is születnek hontalan gyermekek, többek között az EU-ban, és továbbra is kizárják őket az alapvető jogok gyakorlásából; mivel világszerte mintegy 200 millió gyermek nem rendelkezik születési anyakönyvi kivonattal, ami növeli a hontalanság kockázatát, és súlyosan hátrányos helyzetbe hozza őket a jogokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén; mivel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 7. cikke rögzíti a gyermekeknek az állampolgárság megszerzéséhez és a születésüket követően azonnal nyilvántartásba vételhez való jogát;

U. mivel a gyermekek a legsebezhetőbbek az éghajlatváltozás hatásaival szemben, ami hatással van a várható élettartamukra, az egészségükre, az oktatáshoz való jogukra és a védelemhez való jogukra, és lakóhelyelhagyást idéz elő a természeti katasztrófáknak kitett régiókban; mivel minden negyedik gyermek elhalálozása környezeti kockázatok eredménye ([31]);

V. mivel a gyermekek részvétele még mindig alacsony az EU belső és külső politikai döntéshozatalában; mivel szisztematikusan be kell építeni a gyermekek jogokon alapuló részvételét az uniós, nemzeti és helyi szintű politikai döntéshozatalba; mivel a gyermekeknek joguk van részt venni a demokratikus életben és az őket közvetlenül vagy közvetve érintő döntésekben; mivel a leginkább marginalizált és kirekesztett csoportoknak még kevesebb lehetőségük van arra, hogy részt vegyenek a politikai és döntéshozatali folyamatokban;

W. mivel még mindig jelentős számú gyermeket tartanak fogva az EU-ban; mivel az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága egyértelművé tette, hogy gyermekeket soha nem szabad bevándorlási okokból őrizetbe venni, és hogy a fogva tartás soha nem indokolható a gyermek mindenek felett álló érdekével, összhangban a menekültekről és migránsokról szóló, 2016. szeptember 19-i New York-i nyilatkozattal; mivel a tagállamoknak megfelelő, humánus és szabadságelvonással nem járó alternatívákat kell biztosítaniuk a fogva tartás helyett, ideértve annak biztosítását is, hogy a Covid19-intézkedések soha ne vezessenek gyermekek fogva tartásához; mivel a tagállamoknak szisztematikusan, lebontott adatokat kell gyűjteniük a migráció összefüggésében a gyermekek fogva tartásáról, míg a Bizottságnak ösztönöznie kell ezen adatok összehasonlíthatóságát az Eurostaton keresztül;

X. mivel a zárt intézményekben elhelyezett gyermekeket különösen súlyosan érintette a világjárvány; mivel a kijárási korlátozások súlyosbítják a pszichiátriai és szociális ellátó intézményekben, árvaházakban, menekülttáborokban, idegenrendészeti fogdákban és egyéb zárt létesítményekben élő gyermekek kiszolgáltatottságát; mivel az e helyiségekben bezárt gyermekekkel szembeni erőszak esetei valószínűleg feltáratlanul maradnak, és a gyermek- és családjóléti szolgáltatások túlterheltek és akadoznak;

Y. mivel az általános adatvédelmi rendelet ([32]) elismeri, hogy a gyermekek személyes adataik tekintetében különleges védelmet érdemelnek, és hogy az adataikra vonatkozó információkat gyermekbarát nyelven kell a rendelkezésükre bocsátani; mivel a gyermekek közösségimédia-platformokhoz való hozzáférésének együtt kell járnia a digitális technológiák jobb megértésével; mivel a digitális oktatás, az írástudás és a készségek előmozdítása kulcsfontosságú a közösségi médiával való visszaélések visszaszorításához, különösen az életkor ellenőrzését nem igénylő platformokhoz hozzáférő kiskorúak esetében, a kiszolgáltatott csoportok, különösen a gyermekek védelme érdekében;

1. üdvözli a Bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy tíz évvel az EU 2011. évi gyermekjogi ütemterve után új, átfogó gyermekjogi stratégiát dolgozzon ki; megfelelő jogalkotási és nem jogalkotási javaslatokra, valamint kötelező és nem kötelező erejű uniós eszközök biztosítására szólít fel a gyermekek előtt álló kihívások kezelése érdekében;

([30]) A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

([31]) UNICEF, „Reimagining our Future: Building Back Better from COVID-19", June 2020.

([32]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2. hangsúlyozza, hogy a gyermek elsősorban gyermek, etnikai származástól, nemtől, nemzetiségtől, társadalmi és gazdasági háttértől, képességtől, migrációs vagy tartózkodási jogállástól függetlenül, és hogy a gyermek mindenek felett álló érdekét be kell építeni a gyermekeket érintő valamennyi uniós politikába, eljárásba és fellépésbe;

3. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy a gyermekek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 30. évfordulója kapcsán a gyermekek jogairól szóló, 2019. november 26-i európai parlamenti állásfoglalásban foglalt valamennyi rendelkezést építse be az EU gyermekjogi stratégiájába;

4. hangsúlyozza, hogy az uniós stratégiának nemi szempontból kiegyensúlyozott megközelítést kell alkalmaznia, amely valamennyi programozási ágazatban integrálja a nemi dimenziót, a lányok jólétét és társadalmi szerepvállalását célozva, kezeli sajátos szükségleteiket és elismeri jogaikat;

5. hangsúlyozza, hogy a stratégiának fel kell szólítania a tagállamokat, hogy különítsenek el minden szükséges forrást a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény hatékony végrehajtásához; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy kezeljék a strukturális egyenlőtlenségeket, és kezeljék prioritásként az oktatásba, az egészségügybe, a lakhatásba, a családtámogatásba és a gyermekgondozásba történő közberuházásokat, és fektessenek be az összes gyermeket megszólító, magas színvonalú egyetemes szolgáltatásokba; felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg a szociális szolgáltatásokban dolgozó munkaerő kapacitásait a különleges kihívásokkal szembesülő gyermekek és családok támogatása és a gyermekvédelmi szolgáltatások frontvonalbeli szereplőinek támogatása érdekében;

6. felhívja a tagállamokat, hogy minden gyermek számára garantálják az oktatáshoz való jogot, és hozzanak intézkedéseket a korai iskolaelhagyás leküzdésére és megelőzésére, valamint a minőségi, inkluzív oktatáshoz való, a nemek közötti egyenlőség tiszteletben tartása melletti hozzáférés biztosítására a kisgyermekkortól a serdülőkorig, ideértve a roma, a fogyatékossággal élő, a hontalan és a migráns gyermekeket, valamint a humanitárius vészhelyzetekben élőket is;

7. hangsúlyozza, hogy a digitális oktatás soha nem helyettesítheti tartósan a személyes tanulást, különösen ott, ahol a technológiákhoz való hozzáférés korlátozott, és csak a világjárványokhoz hasonló vészterhes időkben alkalmazható, vagy olyan módon, amely kiegészíti a személyes jelenléten alapuló tanulást: felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel alaposan, hogy a válság hogyan érintette az oktatáshoz való jogot, és ezen elemzés eredményei alapján fogalmazzon meg ajánlásokat a tagállamok számára;

8. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be konkrét „biztonságos iskolai” műveleteket, beleértve a higiénés ellátás biztosítását, valamint a kézmosás és a Covid19-világjárvány idején alkalmazott egyéb higiéniai intézkedések gyermekbarát módon történő megosztását;

9. felszólítja a tagállamokat, hogy garantálják az inkluzív oktatáshoz való jogot, és biztosítsák a nemre és a szexualitásra vonatkozó átfogó, életkornak megfelelő információkhoz való hozzáférést, valamint a szexuális és reproduktív egészségügyi ellátáshoz és a párkapcsolati oktatáshoz való hozzáférést; emlékeztet arra, hogy ezen a területen oktatásra van szükség a gyermekek teljes körű oktatásának és védelmének biztosításához, összhangban a Bizottság legutóbbi jelentésével;

10. ismételten felhívja az EU-t, hogy fokozza fellépését a gyermekekkel szembeni erőszak és megkülönböztetés minden formájának felszámolása érdekében, beleértve a fizikai, szexuális, gazdasági és pszichológiai erőszakot, az online és offline elkövetett rágalmazást, bántalmazást, elhanyagolást, rossz bánásmódot és kizsákmányolást, a migráns gyermekek kényszerházasságát, a velük való kereskedelmet, bántalmazásukat és kizsákmányolásukat, a kínzást, a becsületgyilkosságot, a női nemi szervek megcsonkítását, a vérfertőzést, az iskola kényszerített elhagyását és a gyermekek katonaként való alkalmazását; hangsúlyozza, hogy a gyermekek erőszakkal, embercsempészettel és kizsákmányolással szembeni védelme tekintetében a következetesség biztosítása érdekében a gyermekek jogaira vonatkozó valamennyi jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezésnek figyelembe kell vennie az EU gyermekjogi stratégiáját; felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé az ilyen javaslatok menetrendjét, miközben megfelelő és hatékony ellenőrzési mechanizmus révén biztosítja ajánlásainak végrehajtását;

11. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jogszabályokban és a gyakorlatban is vessenek véget minden olyan gyermekmunkának és munkavégzési formának, amely veszélyeztetheti a gyermekek egészségét és biztonságát; hangsúlyozza, hogy sürgősen foglalkozni kell ezzel a kérdéssel, figyelembe véve a Covid19-válság által leginkább kiszolgáltatottakra gyakorolt hatást, akiket a negatív bevétellel járó sokkhatás és a szociális védelemhez való hozzáférés hiánya sújt, aminek következtében több gyermeket kényszerítenek munkára; felhívja ezért a Bizottságot, hogy építse be a gyermekek jogait a közelgő fenntartható uniós kormányzási keretbe, beleértve a kötelező uniós átvilágítási követelményeket is, és együttműködési programok révén támogassa a harmadik országokat a gyermekmunka felszámolásában; javasolja az ágazatokon átívelő kötelező átvilágítás elfogadását és annak biztosítását, hogy valamennyi uniós politika gyermekbarát legyen, vállalva az emberi jogok előzetes és utólagos ellenőrzését;

2021. március 11., csütörtök

12. felszólítja a Bizottságot és a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét (alelnök/főképviselő), hogy fokozzák a fegyveres konfliktusok által érintett gyermekek elleni súlyos jogsértések megelőzésére és megszüntetésére irányuló erőfeszítéseket; mélységes aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a gyermekek fegyveres csoportokba való bevonására és toborzására gyakran akkor kerül sor, amikor a gyermekeknek nincs más lehetőségük; hangsúlyozza a gyermekjogok és a fegyveres konfliktusok menetrendje előmozdításának fontosságát az EU külső fellépéseiben, a terrorizmus elleni és biztonságpolitikában, összhangban az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési tervvel, beépítve azt a politikai párbeszédekbe, a közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziókba és műveletekbe, a biztonsági ágazat reformjaiba és a közvetítésbe; felhívja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy nevezzenek ki különleges gyermekvédelmi tisztviselőket és egységeket az uniós küldöttségeken; felhívja a tagállamokat, hogy védjék meg azokat kiskorú állampolgárokat, akiket esetleg biztonsági vonatkozású bűncselekmények vagy fegyveres csoportokkal való kapcsolat miatt vesznek őrizetbe, és adott esetben rehabilitáció, reintegráció és/vagy büntetőeljárás lefolytatása céljából a nemzetközi joggal teljes összhangban segítsék elő a származási országukba való visszatérésüket;

13. hangsúlyozza, hogy a gyermekek szexuális kizsákmányolással és bántalmazással szembeni védelme alapvető fontosságú; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 23 tagállam még nem hajtotta végre a gyermekek szexuális bántalmazásáról szóló irányelvet; tudomásul veszi, hogy az Európa Tanács a gyermekek online szexuális zaklatása elleni fellépés alapjaként a több érdekelt fél, így a bűnüldöző hatóságok, a nemzeti hatóságok, a jelentéstételi mechanizmusok és a szolgáltatók/ipar közötti együttműködésre fekteti a hangsúlyt; üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy a gyermekek online szexuális zaklatása elleni küzdelem érdekében 2021 első félévében hosszabb távú jogalkotási keretre tesz javaslatot; megismétli, hogy támogatja a gyermekek szexuális zaklatásának megelőzésére és leküzdésére szolgáló európai központ létrehozását, amelynek lehetőségét jelenleg vizsgálja a Bizottság; üdvözli az Europol által a megelőzés terén végzett munkát, nevezetesen a gyermekek online szexuális kizsákmányolásának megelőzésére irányuló figyelemfelkeltő kampányait ([33]), ([34]);

14. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány alatt aggasztó mértékben nőtt a gyermekekkel szembeni erőszak és bántalmazás, miközben a szociális szolgáltatások és a védelmet nyújtó intézmények rendkívül elérhetetlenné váltak; hangsúlyozza a gyermekekkel szembeni erőszak elleni uniós szintű megelőző politikák kidolgozásának fontosságát; kiemeli az uniós ügynökségek és szervek szerepét a gyermekek jogaira vonatkozó uniós jogi keret végrehajtásában; felhívja a Bizottságot, hogy a stratégiába foglaljon bele egy, az online szolgáltatókra és technológiai vállalatokra vonatkozó normákat és referenciaértékeket tartalmazó uniós cselekvési tervet annak érdekében, hogy segítsen megóvni egyrészt a gyermekek biztonságát az interneten, másrészt pedig attól, hogy jogellenes tartalmak alanyaivá váljanak és így a káros tartalmakkal szemben védettek legyenek; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy nyilvánítsák bűncselekménnyé az online csábítást és az internetes zaklatást;

15. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU stratégiája legyen összhangban a gyermekek szexuális bántalmazása elleni hatékonyabb küzdelemre irányuló uniós stratégiában, a romák egyenlőségének, társadalmi befogadásának és részvételének előmozdítását célzó uniós stratégiai keretrendszerben, valamint az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló stratégiára (2020–2025) vonatkozó uniós stratégiában meghatározott prioritásokkal és jogalkotási javaslatokkal;

16. alapvető fontosságúnak tartja, hogy az EU stratégiájába be kell építeni a gyermekszegénység felszámolása érdekében a gyermekek jövőjébe való befektetésre irányuló konkrét intézkedéseket, beleértve egy megfelelő forrásokkal rendelkező európai gyermekgarancia létrehozását; felhívja a Bizottságot, hogy vállalt kötelezettségének megfelelően 2021 első negyedévében terjessze elő az európai gyermekgarancia létrehozására irányuló javaslatát, és felhívja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel annak végrehajtását, és minden lehetséges uniós forrást – többek között az Európai Szociális Alap Pluszt (ESZA+), a kohéziós célú és az európai területeknek nyújtott helyreállítási támogatást (ReactEU), a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt, az Európai Regionális Fejlesztési Alapot (ERFA), az InvestEU-t, az Erasmus+-t és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapot (MMA) – fektessenek be a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelembe; kiemeli, hogy a tagállamoknak a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés kezelésére nemcsak többéves nemzeti stratégiákat kell kidolgozniuk, hanem a gyermekgaranciára vonatkozó nemzeti cselekvési terveket is;

17. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Covid19-válságból való kilábalással összefüggésben növekedni fog a gyermekszegénység kezelése iránti igény, és hogy a szegénység egyre nagyobb hatással lesz a leghátrányosabb helyzetűek legkiszolgáltatottabb csoportjára, a gyermekekre; sürgeti, hogy az uniós stratégiát egészítsék ki egy átfogó, szegénység elleni stratégiával, amely magában foglalja a tisztességes és megfizethető lakhatást és a hajléktalanság kezelését biztosító

([33]) https://www.europol.europa.eu/activities-services/public-awareness-and-prevention-guides/online-sexual-coercion-and-extortion-crime

([34]) https://www.europol.europa.eu/stopchildabuse

intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy a gyermekszegénység felszámolására irányuló összes stratégiában figyelembe kell venni az egyszülős családok és a nagycsaládok helyzetét, tekintettel arra, hogy az egyszülős háztartások és a sokgyermekes háztartások a kiszolgáltatott csoportok közé tartoznak;

18. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU stratégiájának olyan intézkedéseket kell bevezetnie, amelyek az EU4Health programmal összhangban biztosítják a gyermekek és a családok egészségügyi ellátáshoz való megfelelő hozzáférését, és amelyek figyelembe veszik, hogy a gyermekek e joguk érvényesítésekor nehézségekbe ütköznek;

19. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az uniós stratégiának intézkedéseket kell bevezetnie a mentális egészséggel és jóléttel kapcsolatos meglévő uniós cselekvési keret aktualizálására, amelynek teljes mértékben inkluzívnak kell lennie annak érdekében, hogy kielégítse a kiszolgáltatott helyzetben lévő, valamint a marginalizált és faji alapon megkülönböztetett gyermekek szükségleteit is; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a mentális egészségbe és a gyermekeknek és családoknak nyújtott pszichoszociális szolgáltatásokba történő beruházásokat, különösen az alacsony és közepes jövedelmű országokban, valamint az instabil humanitárius helyzetekben; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be mechanizmusokat a mentális egészségügyi problémák korai felismerésére; felszólít a pszichoszociális és mentális egészségügyi támogatás teljes körű integrálására a nemzeti és transznacionális gyermekvédelmi rendszerekbe, valamint a szakembereknek a gyermekek sajátos szükségleteivel kapcsolatos képzésére;

20. megismétli arra irányuló felhívását, hogy biztosítsanak gyermekbarát igazságszolgáltatási rendszert olyan megfelelő és inkluzív eljárásokkal, amelyek figyelembe veszik valamennyi gyermek szükségleteit; hangsúlyozza, hogy az (EU) 2016/800 irányelv 4. és 16. cikkével, valamint a 2012/29/EU irányelv ([35]) 22. és 24. cikkével összhangban biztosítani kell az igazságszolgáltatási rendszer eljárásainak összes szakaszában a gyermek meghallgatáshoz való jogát, hogy jogi képviselőt vehessen igénybe és teljes körű, gyermekbarát tájékoztatáshoz való jogát, különös tekintettel a kísérő nélküli kiskorúakra; felhívja a tagállamokat, hogy mielőbb ültessék át és érvényesítsék az irányelveket; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a gyermek- és családjogi bíróságok alapvető szolgáltatásként működjenek, továbbra is tartsanak sürgős meghallgatásokat, és hajtsák végre az elhanyagolás vagy bántalmazás közvetlen kockázatának kitett gyermekek gondozása és védelme érdekében hozott bírósági határozatokat; emlékeztet arra, hogy külön biztosítékokat kell bevezetni azon gyermekek számára, akik bármilyen bírósági vagy egyéb eljárással kapcsolatba kerülnek, és hangsúlyozza a szakosodott személyzet képzésének szükségességét;

21. sajnálattal állapítja meg, hogy a 27 tagállamból 11 nem biztosított hozzáférést a gyermekek számára az igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatos célzott online információkhoz, például a törvényes jogokról szóló interaktív oktatáshoz, és felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a gyermekek gyermekbarát módon férhessenek hozzá ezekhez az információkhoz, figyelembe véve a hozzáférést esetlegesen akadályozó fogyatékosságokat ([36]);

22. hangsúlyozza a gyermek mindenek felett álló érdekének fontosságát a határokon átnyúló családjogi jogvitákban; felhívja a tagállamokat, hogy a Brüsszel IIa. rendeletnek ([37]) megfelelően biztosítsák kötelezettségeik teljesítését, a nemzeti hatóságok esetében pedig azt, hogy elismerjék és végrehajtsák a gyermekekkel kapcsolatos ügyekben egy másik tagállamban hozott ítéleteket, például a szabadságelvonással járó ítéleteket, a láthatási jogot és a tartási kötelezettségeket; hangsúlyozza a gyermekgondozási eljárásokban részt vevő különböző nemzeti és helyi hatóságok közötti szoros együttműködés és hatékony kommunikáció fontosságát; felhívja a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a gyermekek ahhoz való jogát, hogy a világjárványhoz kapcsolódó korlátozó intézkedések ellenére láthassák szüleiket, amennyiben ez nem veszélyezteti biztonságukat és egészségüket;

23. felhívja az EU-t, annak ügynökségeit és a tagállamokat, hogy vessenek véget a gyermekek hontalanságának az EU-n belül és azon kívül is, többek között azáltal, hogy javítják a frontvonalban dolgozó tisztviselők azon képességét, hogy migrációs és menekültügyi összefüggésben azonosítsák, rögzítsék a hontalanság eseteit és megfelelően reagáljanak ezekre, előmozdítva és biztosítva a születési anyakönyvi kivonatokhoz való egyetemes hozzáférést függetlenül a szülők jogállásától, beleértve az LMBTQI+-családokat is, bevezetve, javítva és végrehajtva a gyermekhontalanság megelőzésére irányuló jogi biztosítékokat, valamint bevezetve és javítva a gyermekek jogain alapuló hontalanság meghatározására irányuló eljárásokat, a migráció összefüggésében a hontalan személyekkel szemben vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében, és összhangban a gyermek mindenek felett álló érdekével és az állampolgárság megszerzésére vonatkozó jogukkal;

([35]) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).

([36]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/justice_scoreboard_2019_en.pdf

([37]) A Tanács 2201/2003/EK rendelete (2003. november 27.) a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2003.12.23., 1. o.).

2021. március 11., csütörtök

24. hangsúlyozza, hogy az uniós stratégiának olyan intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyek javítják a migráns gyermekek helyzetét és védik érdekeiket az EU-n belül és azon kívül is, valamint a menekültügyi eljárások minden szakaszában; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a gyermekekre vonatkozó biztosítékok és eljárási jogok végrehajtását a közös európai menekültügyi rendszerben, különös tekintettel a 2003/86/EK irányelvvel összhangban a gyors családegyesítési eljárásokra, a megfelelő befogadási feltételekhez való hozzáférésre, a szociális és orvosi ellátásra, a kísérő nélküli kiskorúak megfelelő jogi képviselőinek és gyámjainak időben történő kinevezésére, valamint a gyermekbarát információkhoz való hozzáférésre;

25. hangsúlyozza a migráns és menekült gyermekek integrációjának és befogadásának fontosságát; ismételten hangsúlyozza, hogy meg kell szüntetni az alapvető szolgáltatásokhoz, valamint az integrációs és befogadó intézkedésekhez – többek között a pszichoszociális és mentális egészségügyi támogatáshoz – való hozzáférés előtt álló valamennyi akadályt, valamint lehetőséget kell biztosítani a gyermekek számára a fokozott társadalmi befogadásra; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen tegyen lépéseket a migrációval kapcsolatos narratívák megváltoztatásának és a negatív sztereotípiák elleni küzdelem fontosságának tudatosítása érdekében;

26. úgy véli, hogy a stratégiának prioritásként kell kezelnie a gyermekek szabadságtól való megfosztásra vonatkozó jogait, összhangban az ENSZ szabadságuktól megfosztott gyermekekről szóló globális tanulmányában foglaltakkal; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy fokozzák a gyermekek fogva tartásának megszüntetésére irányuló intézkedéseket, különösen a migráció összefüggésében, és dolgozzák ki a fogva tartás olyan közösségi alapú alternatíváit, amelyek megfelelnek a gyermek mindenek felett álló érdekének, és lehetővé teszik, hogy a gyermekek szabadságvesztéssel nem járó helyzetben családtagjaikkal és/vagy gyámjukkal maradhassanak mindaddig, amíg migrációs jogállásuk megoldódik;

27. úgy véli, hogy az uniós stratégiának valamennyi szakpolitikai területen érvényesítenie kell és elő kell mozdítania a kiszolgáltatott gyermekek jogait, és olyan interszekcionális megközelítést kell alkalmaznia, amely figyelembe veszi többek között a faji alapon megkülönböztetett csoportokhoz tartozó gyermekek, a fogyatékossággal élő gyermekek, a szülői gondoskodás nélküli vagy annak elveszítése veszélyének kitett gyermekek, az intézményi gondozásban lévő gyermekek, az LMBTIQ-gyermekek, az etnikai kisebbségi csoportokhoz tartozó gyermekek, a migráns és menekült gyermekek, a hontalan és okmányokkal nem rendelkező gyermekek, az erőszak és szexuális bántalmazás áldozataivá vált gyermekek, az igazságszolgáltatási rendszerek által közvetlenül vagy közvetve érintett gyermekek által elszenvedett többszörös megkülönböztetést; emlékeztet arra, hogy a szociális szolgáltatások és a családtámogatás alapvető fontosságú a családok szétválasztásának és a társadalmi kirekesztés elkerülése érdekében;

28. hangsúlyozza, hogy a roma gyermekek, különösen a roma lányok Európa-szerte a rasszizmus és a nemi alapú megkülönböztetés további terhével szembesülnek, ami társadalmaik peremére kényszeríti őket; hangsúlyozza, hogy az alacsony iskolai teljesítmény, az oktatásban való rendszertelen részvétel és a korai iskolaelhagyás magas aránya, a nem inkluzív iskolarendszerek, a magas munkanélküliségi ráták és a rossz foglalkoztatási lehetőségek megfosztják a roma fiúkat és lányokat az integráció és a társadalomban való teljes körű részvétel reális lehetőségétől; emlékeztet arra, hogy a személyi okmányok hiánya sok roma lányt akadályoz abban, hogy hozzáférjen az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és más kapcsolódó szolgáltatásokhoz, és emlékeztet továbbá arra, hogy a fokozott rasszizmus és cigányellenesség hatással van a roma lányok biztonságára, egyre inkább kitéve őket a társadalmi kirekesztésnek, a kizsákmányolásnak, az emberkereskedelemnek és az erőszaknak ([38]);

29. úgy véli, hogy az uniós stratégiának a legkiszolgáltatottabb gyermekek védelmére inkluzív megközelítést kell javasolnia, összhangban a Chartával, az ENSZ gyermekjogi egyezményével és az ENSZ Gyermekjogi Bizottságának általános megjegyzéseivel, valamint a fenntartható fejlesztési célokkal és azok gyermekekkel kapcsolatos célkitűzéseivel, és senkit sem hagyva hátra; megismétli annak fontosságát, hogy szociális beruházások révén biztonságos környezetet kell teremteni a kiszolgáltatott gyermekek és családjaik számára, és elismeri, hogy a kiszolgáltatottság meghatározásába el kell ismerni és be kell építeni a gyermekek és családok lakhatási körülményeit; hangsúlyozza az erőforrásokon, végrehajtási és ellenőrzési rendszereken alapuló integrált nemzeti és transznacionális gyermekvédelmi rendszerek kialakításának és megerősítésének fontosságát;

30. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU belső és külső politikáiban foglalkozzon a fizikai (rossz infrastruktúra és földrajz), a technológiai (alacsony funkcionalitású eszközök), a kulturális (nemi és társadalmi normák, kulturális gyakorlatok, fogyatékosság vagy kisebbségi státusz), valamint a digitális technológiák előtt álló gazdasági és társadalmi akadályokkal;

31. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy az Unió fektessen be a rossz szolgáltatási lefedettségű vagy marginalizált közösségekből származó gyermekek digitális jártasságába, hogy minden gyermek számára biztosítsa a digitális jártassághoz és a digitális oktatáshoz való szabad hozzáférést, rezilienciájuk kialakulására és pszichoszociális támogatásukra összpontosítva; megjegyzi, hogy ezeket a beruházásokat az európai oktatási térség aktualizált európai készségfejlesztési programjának részeként lehetne megvalósítani, amelyekhez az uniós fejlesztési és humanitárius alapokat

([38]) https://rm.coe.int/16800c0a86

is igénybe lehetne venni; hangsúlyozza, hogy azok a beruházások, amelyek biztosítják, hogy az oktatási rendszerek képesek legyenek digitális oktatást, írástudást és készségeket biztosítani minden gyermek számára, kulcsfontosságúak a digitális technológiák gyermekek általi megértésének előmozdítása, az egyenlőtlenségek leküzdése, a digitális befogadás javítása, valamint a gyermekek és jogaik online és offline megerősítése és védelme szempontjából; emlékeztet arra, hogy a digitális oktatás, az írástudás és a készségek fejlesztésének fel kell vérteznie a gyermekeket a digitális tér veszélyeivel szembeni küzdelemre, valamint a digitális térben való interakció során rájuk háruló felelősség kezelésére;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy a párbeszéd és a konzultáció formális mechanizmusainak létrehozása és a döntéshozatalban való teljes körű és érdemi részvételük biztosítása révén tükröződjön a gyermekek – különös tekintettel a legkiszolgáltatottabbak, például a lányok, a szegénységben élő gyermekek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült, a migráns és a fogyatékossággal élő gyermekek – véleménye;

33. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be külön értékelési mechanizmusokat a Covid19 gyermekekre gyakorolt hatásáról annak érdekében, hogy adatokat gyűjtsenek a gyermekeket érintő problémák kezelésére irányuló, és a gyermekek véleményén alapuló nemzeti cselekvési tervek jobb kidolgozásához; felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti gazdaságélénkítési terveik meghatározásakor alkalmazzanak a gyermekek jogaira vonatkozó megközelítést;

34. felszólítja a Tanácsot, hogy fogadjon el következtetéseket az EU stratégiájáról, amelyben a fejlesztéspolitikáról szóló európai konszenzus példáját követve új, kötelező keretet határoz meg az uniós intézmények és a tagállamok számára, valamint biztosítja a jól megtervezett, átfogó és megfelelően finanszírozott integrált nemzeti és transznacionális gyermekvédelmi rendszerek végrehajtását;

35. felhívja a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy a különböző eszközök közötti összhang és koherencia biztosítása érdekében a gyermekeket közvetve és közvetlenül érintő valamennyi belső és külső uniós politikában, fellépésben és programban prioritásként kezeljék és érvényesítsék a gyermekek jogait;

36. felhívja a Bizottságot, hogy költségvetéseinek elosztása során dolgozzon ki egy gyermekekre vonatkozó mutatót, amely lehetővé teszi az uniós intézmények és partnerek számára, hogy mérjék és nyomon kövessék a gyermekek jövőjébe fektetett uniós beruházásokat olyan bontott és konkrét adatok gyűjtése révén, amelyek lehetővé teszik a szakpolitikai és a pénzügyi kötelezettségvállalások közötti szakadékok azonosítását, ezáltal megbecsülve a gyermekek jogaihoz nyújtott uniós támogatás nagyságát;

37. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki éves cselekvési tervet az EU gyermekjogi stratégiájában foglalt rendelkezések végrehajtására, és építsék be nemzeti cselekvési tervüket az uniós helyreállítási és rezilienciaépítési tervbe;

38. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU gyermekjogi stratégiája megfelelő finanszírozásban részesüljön, biztosítva, hogy az uniós belső és külső finanszírozási eszközök, valamint a nemzeti költségvetések támogassák a stratégiában meghatározott prioritások végrehajtását;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa az uniós stratégia tagállamok általi végrehajtásának megfelelő nyomon követését; emlékeztet arra, hogy a stratégia létrehozásának és végrehajtásának teljes folyamata során biztosítani kell a gyermekek jogokon alapuló, érdemi és inkluzív részvételét, és referenciaértékeket és mutatókat kell alkalmazni az előrehaladás jobb nyomon követésére;

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.